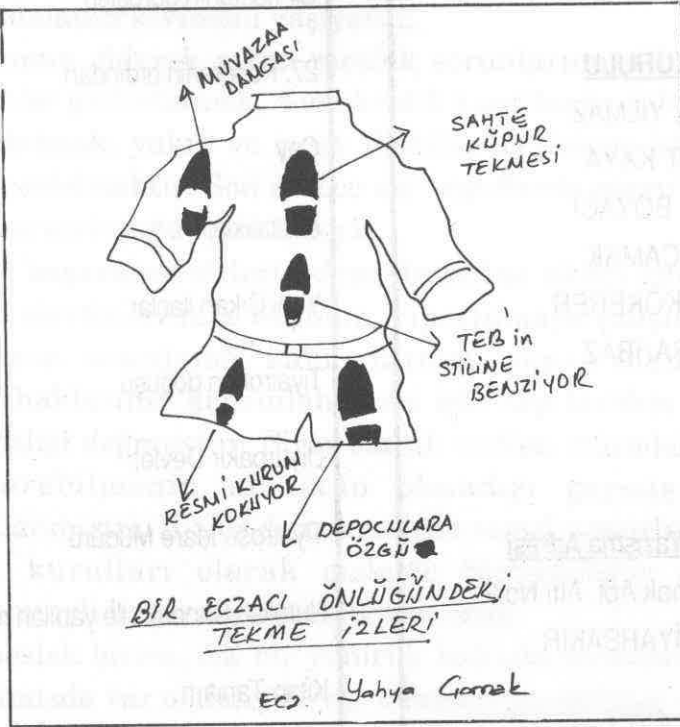

Gündem... Gündem... Gündem... Gündem...

SUÇ DOSYASI

İlk sayımıza başladık. gündeminde bu konuyu işledik. Bildiğiniz gibi dergimizin en Ancak tek bir gözlükten değil, güncel olaylarını içerecek - değişik pencerelerden konuya bakmak istiyoruz.

GÜNDEM - adını verdığımız bu bölüm 1991 yılının gündemine giren ve halen daha güncelliğini koruyan konu sanırız ilaç yolsuzlukları ile ilgilidir. Eczacılık mesleğinin

onurunu ayaklar altına alan, hak eden ya da etmeyen çoğu eczacının sahtekar damgası yediği düşünülürse bu konu güncelliğini uzun süre koruyacaktır. Bizlerde açtığı yara derindir. İyileşmesi de uzun bir süreç isteyecektir. Bu nedenle bu sayının

hasta, eczacı ve resmi kurum yetkilileri gözünde olayı yaşamak istedik bir kez daha. Sorun çok boyutlu bir sorundur. Yazılanları okuduktan sonra siz de bizimle aynı kanıda olacaksınız. Ve Nasrettin Hoca misali herkesin haklı olduğunu göreceksiniz.

Doktor,

CIZZ... ECZACI GELİYOR

-Sabah olur güneşin ilk ışınları şehri aydınlatır.

-Duydun mu?

-Neyi?

-Korkunç bir sahtekarlık olmuş.

-Nasıl?

-Eczaneler, onaltı milyarlık sahtekarlık yapmış.

-Vay be.

-Görüyorsun adamları hepsi köşe olmuş.

-Vay sahtekarlar vay...

Sabah bu sözler şehrin her yerinde yankılanıyordu. Her kes şaşkın meraklı, sözler ... sözler... ve olacaklar beklenmeye başlandı.

İşte böylece "Eczacıyı" geriye götürecek süreç o günden itibaren işliyordu.

Ülkemizdeki bürokrasi saati tiktaklarını çalıştırdı. Reçeteler incelenmeye alındı, ödemeler askıda Eczacı potansiyel suçlu. Ödemelerden söz açılınca bürokrat;

-Ya kardeşim bu kadar sahtekarlık olmuş. Ne ödemesi, inceleme var. Beni nasıl sorumluluğun içine çekebilirsin.

Herkeste merak günler beklenir, aylar beklenir, ekonomik sorunlar çığ gibi olmuştur. Eczacı ayakta durma çabası vermektedir. Ve sonuç beklemektir uslu, uslu.

Bu arada gerçeklerin bir kısmı ortaya çıkarılmıştır. Bu aşamada olayın iki boyutu vardır. Bir eczacılar açısından ve bir de muvazaalı eczaneler açısından görünüm, bir çok muvazaalı eczane de yüksek boyutlara varan rakamlarda sahte reçete yapıldığı, haksız kazanç sağlandığı ve bir de bunun yanında söz konusu eczanelerin vergi kaçakçılığı yaptığı tespit edilmiştir. Olayın bu yönü herkes tarafından tahmin edilebilen gerçeklerdir ve pek üzerinde durmak istemiyorum çünkü işin diğer yüzü daha ilginçtir ve şimdi bu yönü irde-

leyelim.

Süreç işliyor söz konusu eczanelerin oluşturduğu listenin altına eczacıların da isimleri ilave edilmeye başlandı öyle ki tek, iki, üç reçete yüzünden ve hatta enjektör yüzünden meslektaşlarımız milyonlarca sahtekarlık yapan eczanelerle birlikte sahtekarlar listesine girdiler. Savunmalarını bile yapmalarına zaman tanınmadı. Bu arkadaşlardan birisi neler yaşayabilir neler görüp işitebilir şimdi hep birlikte izleyelim.

Eczacı üzgündür, kırgındır. Bürokrat tiksinti dolu bir yüz ifadesi ile bakar eczacıya.

-Ya da eczacı o denli duyarlılaşmış ki bakışları öyle algılar.- Bürokratin haksız suçlamalarına.

-Fakat... diyecek olur.

-Fakat biliyorsunuz tek reçete...

Bürokrat şiddetle sözünü keser.

-Olsun fark etmez, daha kötüdür öylesi,

-Nasıl yani? diyebilir şaşkınlıkla.

-Bak şimdi sana bir şey söyleyeceğim.

Büyük sahtekarlık suç değildir. Büyük sahtekarlıkta tahrik vardır. Ancak küçük sahtekarlıkta daha büyük suç vardır. Çünkü küçük sahtekarlıkta kasıt bulunur. Anladın mı? dedi ve işaret parmağıyla eczacıyı ikaz etti.

Eczacı ne diyeceğini bilemez, suçu büyüktür. Çok, ama çok büyüktür. Eczacı üç yüzbin TL'lık sahtekarlık yapmış ve büyük yolsuzluk yapan eczanelerin listesine girmeyi başarmıştır.

Acaba eczacı bu yolsuzluğu yapmış mıdır gerçekten? Bir insan sadece 300.000 TL'lık çok büyük bir rakama! Hayat boyunca yapacağı bu mesleğin onurunu ayaklar altına alır mı? Kendisine böyle bir leke gelmesine izin verir mi dersiniz? Kimse bu soruyu sormaz. Gerek yoktur. Bunu sormaya suçlu bulunmuştur artık.

Gündem... Gündem... Gündem... Gündem...

Sorulara gerek yoktur. Suçlu ortada. Bir suçlu yaratılmaldır her zaman ve suçlunun üzerine gidilmelidir. Olaylar geniş perspektiften değerlendirilmez. Toplumumuzda bu her zaman böyledir. Ayrıntılara kafa yormanın gereği yoktur.

Şimdi her şeyi bir kenara bırakıp bir film izleyelim, "bu filmdeki olaylar ve şahıslar gerçek değildir" eczacı derki;

-Olayda hep beni suçluyorsunuz oysa ben ilacı depodan alıyorum. Ya bana depodan gelirse? Ben sahte küpür tanımak üzere eğitilmedim ki fakültede.

Depo yanıtlar.

-Ben de ilacı firmadan alıyorum, niçin beni suçluyorsunuz? Firmaya ne demeli?

Firma suçlanamaz, firma büyük paralarla uğraşan kişidir. Böyle küçük şeylere mi tenezzül edecektir? Firma hakaretlere dayanamaz ve pasını matbaaya atar.

-Ben ilaç kutumu matbaaya bastırıyorum.

Matbaa kimdir? Ne iş yapar? Denetlenir mi acaba? Çalışmaları çok ciddi mi? Matbaa aynı kutulardan fazla miktarlarda basıp satarsa fena mı olur? Karanlık ellere güzel bir gelir değil mi? Peki firma kutuları fason bastıramaz mı matbaaya? Depo sahte kutu kullanamaz mı?

FİLM BİTTİ. SUÇLU KİMDİ FİLMDE? ÇIKARTAMADIK HERKES OLABİLİR.

Saniyorum biraz olayların sonuçları ve çözümleri üzerinde durmamız gerekiyor. Muvazaalı eczaneler açısından bir problem yoktur Eczane milyonlarca sahte reçete yapmıştır. Milyonlarca vergi kaçırmıştır. Hiç önemli değil, sorumluluk ve leke eczacınınındır. Nasıl olsa eczacı değişince problem kalmayacaktır. Ve

üstelik Eczacılık Fakültelerinde bu denli çok kontenjan varsa, eczane açmanın koşulları bu denli ağırsa ortalık yeni mezun iş arayan eczacı ile dolu. Sermaye sahibine eczacı mı yok piyasada! İşlemlere başlanır, vitrinler silinir.. Yeni isim, yeni eczacı, yeni dekor... İşte sahtekarlıktan eser yok. Eczane temize çıktı, anlaşmalar DÜRÜST (!), yeni eczane ile yapıldı. Üstelik vergi affı da çıktı. Ekonomi tıklarında...

Şimdi bir de birkaç reçete ile korkunç sahtekarlıklar yapan eczanelerin durumuna bakalım. İşin bu yanı tüm eczacıları ilgilendirmektedir. Şimdilik listedeki sayıyla sınırlı olan olay, çeşitli resmi kurumlardaki dosyalar da devreye girerse, tüm gerçek eczacılar aynı bataklığın içine batmak tehlikesi ile karşılaşabileceklerdir. Sorun hepimizin sorunudur. Eğer devekuşu misali başımızı kuma saplayıp tehlikeden uzaklaşabileceğimizi sanırsak yanılırız. Çünkü asıl tehlike o zaman başlar, şimdi artık başımız da kumun altındadır ve tehlikeyi dahi göremiyoruzdur.

Şunu kabul etmeliyiz. Sorun hepimizin sorunudur. Sorun, yok olmaya mahkum edilişimizdir. Ayaklar altına alınmış meslek onurumuzdur. Milyonlarca sahtekarlıkları ayakta tutan bataklık gerçek eczacıları yutmaya çalışmaktadır. Lütfen kendi meslektaşlarımıza potansiyel tehlike gibi bakmaktan vazgeçelim. Bu sorunun sosyal, ekonomik ve politik yönlerini görmeye başlayalım. Bireylere yüklenmekten vazgeçelim. Sorunların çözümü BİRLİKTELİK VE BİRLİKTELİKTEN DOĞAN GÜÇLE mümkün olacaktır. Eğer bunları yapmaz, olaya radikal çözümler üretmezsek kuşku bakışlarla karşılaşıp, şu sözleri duymaya mahkumuz.

-CİZZ...

ECZACI GELİYOR!

Eczacı H. Betül BOYACI